

ПОЛИТИЧЕСКАТА ЯСЛА – ХРАНИЛКА ЗА ПАРАЗИТИ!

В голямата си част, днешните политици са станали политици не от идеализъм, а от желание преди всичко да се залепят за хранилката на партията, към която принадлежат и да се охранват от парите на избирателите!

Във Великото народно събрание имаше няколко депутати земеделци – Никола Петковисти, които не желяеха да получават заплатите си и те бяха приваждани на социални домове. Тези хора бяха идеалисти, лежали по затвори и лагери, които не търсеха парични облаги от властта, а се бореха за правда и демокрация! Днес никой вече не се сеца за тях и никой не казва как си отидоха от този свят, а те бяха светци на демокрацията... Милан Дренчев умря в старчески дом, а не в партиен палат! Никодим Попов, Иван Гинчев, д-р Сиво Чипаров, Йордан Кукуров... отидоха си от този свят в бедност и нищета, необлагодетелствани и незабогатели от политиката и депутатството си! Днес те трябва да бъдат за пример на депутата-идеалист и държавник! Но къде е той? Не го виждам на политическата сцена, а виждам само паразити, които смучат сок от бедната снага на държавата си и, което е най-лошото, това търгашество вече се превърна в професия за някои най-нови политици.

Днешната политическа класа си създаде закони, които финансово я обезпечават.

Например, на управляващата партия ГЕРБ държавата съвсем законно осигурява 23 925 159 лева държавна субсидия, която влиза в хранилката на тази партия и на нея се залепват отбрани юнаци, за да се охранват с откъснатите от нас пари, без да има полза някаква обществото от тях.

Това са: администрациите на партиите, които влизат в парламента и стават все по-многобройни; администрациите на общини и министерства, на разни държавни агенции и фондове, комисии и други структури с неясно предназначение. И ако си направиш труда да събереш на едно място всички, които живеят и харчат тези субсидии от всички партии, и към тях прибавиш т.нар. държавна администрация, която през 2012 г. е била 144 875 броя и оттогава все расте, и прибавиш и ежегодния ѝ ръст, ще се очертае една картина на трайна бедност за днешното и за бъдните поколения, защото всички партии са се устремили да назначават свои хора из администрациите – държавната, общинските и партийните, за да си създадат свой партиен електорат, охранван от държавните субсидии и от държавния и общинските бюджети, който електорат при избори, за да си запази службата, предоставена му от съответната партия, гласува за нея!

Тук говорим за едно многоцифрено паразитно общество, от което зависи животът на българския гражданин, на производителя, който дава продукта за държавното производство и потребление, от който зависи съществуването на държавата! Това паразитно общество, създадено от партиите, е при всички случаи по-многобройно, от хората които се трудят и произвеждат, то изяжда на готово финансовите ресурси на държавата! То може да бъде намалено и съкратено, ако се намерят политици - наследници на идеалистите от Великото народно събрание, които да са готови да се откажат от заплатите си /или поне да ги намалят, примерно от 4 000 лева на 1000 лева/и още по-важно - да си намалят субсидията от 12 лева на 0,80 лева, както е в цивилизования свят, и веднъж за винаги да извършат съкращение на администрацията - така, че тя да отговаря на стандарта ни на бедност!

Петко Ношков